

**ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)**

Львівська пл. 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 13.06 2025 р. № 642 12/99-00-24-01-02-02 на № _____ від _____ 20 ____ р.

Комітет Верховної Ради України з
питань фінансів, податкової та
митної політики

Міністерство фінансів України
(код ЄДРПОУ 00013480)

Державна податкова служба України розглянула лист Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики від 23.05.2025 № 04-32/10-2025/120813, який надійшов безпосередньо до ДПС (вх. ДПС № 454/2 від 23.05.2025) і скерований від Міністерства фінансів України листом від 28.05.2025 № 11310-09-62/15292 (вх. ДПС № 823/4 від 28.05.2025), щодо питання застосування окремих норм податкового законодавства України і надає в додатку відповіді на запитання платників податків.

Також повідомляємо, що ініційовано питання щодо розміщення зазначених питань на Загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ДПС.

Додаток: на 12 арк. в 1 прим.

Перший заступник Голови

Леся КАРНАУХ

Світлана Володимирова 284 18 21

К
Державна податкова служба України
642/2/99-00-24-01-02-02 від 13.06.2025

Ситуація 1: Щодо оподаткування переказів між цивільним подружжям.

Питання: Чи прирівнюються особи, які перебувають у цивільному шлюбі, до членів сім'ї чи близьких родичів у контексті податкового законодавства України? Чи підлягають оподаткуванню грошові перекази між жінкою та чоловіком, які перебувають у цивільному шлюбі?

Відповідь:

Відповідно до ст. 3 Сімейного кодексу України (далі – СКУ) сім'я створюється на підставі шлюбу, кровного споріднення, усиновлення, а також на інших підставах, не заборонених законом і таких, що не суперечать моральним засадам суспільства.

У ст. 21 СКУ визначено, що шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у органі державної реєстрації актів цивільного стану. Проживання однією сім'єю жінки та чоловіка без шлюбу не є підставою для виникнення у них прав та обов'язків подружжя.

Також відповідно ст. 27 СКУ державна реєстрація шлюбу встановлена для забезпечення стабільності відносин між жінкою та чоловіком, охорони прав та інтересів подружжя, їхніх дітей, а також в інтересах держави та суспільства.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються Податковим кодексом України (далі – Кодекс) (п. 1.1 ст. 1 Кодексу).

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п.п. 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 якого платником податку є фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Згідно з п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Згідно зі ст. 165 Кодексу встановлено виключний перелік доходів, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Крім того, у п.п. 1.7 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу передбачено, що звільняються від оподаткування військовим збором доходи, що згідно з розділом IV Кодексу та підрозділом 1 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу не включаються до загального оподаткованого доходу фізичних осіб (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у п.п. 165.1.36 п. 165.1 ст. 165, п.п. 3 і 4 п. 170.13¹ ст. 170 Кодексу та п. 14

підрозділу 1 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Перелік доходів, що включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку визначено п. 164.2 ст. 164 Кодексу, зокрема інші доходи, крім зазначених ст. 165 Кодексу (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Також цей дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Платниками військового збору є особи, визначені п. 162.1 ст. 162 Кодексу (п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Об'єктом оподаткування військовим збором для платників, зазначених у п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, є доходи, визначені ст. 163 Кодексу (п.п. 1 п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Ставка військового збору становить, зокрема, для платників, зазначених у п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, – 5 відсотків від об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1 п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, крім доходів, які оподатковуються за ставкою, визначеною п.п. 4 п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу (п.п. 1 п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюється у порядку, встановленому у ст. 168 Кодексу і п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Згідно з п.п. 168.2.1 п. 168.2 ст. 168 Кодексу платник податку, що отримав доходи від особи, яка не є податковим агентом, та іноземні доходи, зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподатковуваного доходу та подати податкову декларацію про майновий стан і доходи за наслідками звітного податкового року, а також сплатити податок (військовий збір) з таких доходів.

Особою, яка не є податковим агентом, вважається нерезидент або фізична особа, яка не має статусу суб'єкта підприємницької діяльності або не є особою, яка перебуває на обліку у контролюючих органах як особа, що провадить незалежну професійну діяльність (п.п. 168.2.2 п. 168.2 ст. 168 Кодексу).

Отже, оскільки в чоловіка і жінки, які проживають однією сім'єю без реєстрації шлюбу, не виникає прав та обов'язків подружжя, то грошові перекази між таким чоловіком та жінкою в розумінні Кодексу слід розглядати як інший дохід, який включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податків та оподатковується податком на

Продовження додатка
доходи фізичних осіб і військовим збором на загальних підставах.

Ситуація 2: Питання щодо «штучного» нарахування ПДВ.

Фізична особа – підприємець (далі – ФОП) на загальній системі, платник податку на додану вартість (далі – ПДВ) вирішив анулювати свою реєстрацію як платника ПДВ. Востаннє операції були у 2022 році. Коли почали готувати документи на анулювання, з'ясувалося, що в цього платника в системі значиться борг із ПДВ майже на 150 тисяч гривень. Цей борг штучний, адже в електронному кабінеті цього платника наразі показано переплату на суму близько 2 тисяч гривень, а борг «висить» лише на електронному рахунку. Проблема виникла через масове подання уточнюючих декларацій після зміни підходу податкової до відображення розрахунків коригування на зменшення у червні 2022 року.

Ще у 2022 році, після початку війни, Єдиний реєстр податкових накладних (далі – ЄРПН) перестав працювати і відновив свою роботу лише 27 травня 2022 року. Спершу податкова рекомендувала відображати розрахунок коригування (далі – РК) на мінус у місяці їх виникнення. Але потім, коли в багатьох підприємців через це виникли проблеми з лімітами, податкова змінила підхід і порадила подавати уточнюючі декларації та включати їх у місяць реєстрації. Паралельно з цим переписали програмне забезпечення, і податкова почала роз'яснювати вже по-іншому. Саме в цей період і були подані уточнюючі декларації, які й створили штучний «борг», хоча насправді його не існує.

На сьогодні ФОП звернувся до податкової, де пояснили, що уточнюючі декларації на зменшення програмне забезпечення не «бачить», воно «бачить» лише ті, де йде збільшення.

Питання: Як правильно подати уточнюючу декларацію, щоб інформація зайшла в систему належним чином, цей штучний борг було списано.

Відповідь:

Механізм проведення розрахунків з бюджетом з використанням електронних рахунків визначено згідно з Порядком електронного адміністрування податку на додану вартість, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 569 (зі змінами) (далі – Порядок № 569).

Система електронного адміністрування (далі – СЕА) ПДВ працює виключно в автоматичному режимі та на підставі алгоритмів, розроблених відповідно до ст. 200¹ Кодексу та Порядку № 569, і не допускає ручного втручання в її роботу.

Згідно з п. 19 Порядку № 569 за підсумками звітного (податкового) періоду відповідно до задекларованих у податкових деклараціях із ПДВ

Продовження додатка результатів діяльності, а також у разі подання уточнюючих розрахунків до податкової декларації з ПДВ, платник податку проводить розрахунок із бюджетом у порядку, визначеному ст. 200 Кодексу.

Згідно з п. 20 Порядку № 569 у разі подання платниками податку уточнюючих розрахунків до податкових декларацій із ПДВ за попередні звітні (податкові) періоди, за результатами яких зменшуються позитивні нарахування в межах залишку узгоджених податкових зобов'язань, не сплачених до бюджету, що обліковуються Казначейством до виконання в повному обсязі, ДПС не пізніше наступного робочого дня подання таких уточнюючих розрахунків надсилає Казначейству коригуючий реєстр.

На підставі такого реєстру Казначейство уточнює інформацію, зазначену в раніше надісланих реєстрах.

Відповідно до п.п. 69.1 п. 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу платники ПДВ тимчасово, до припинення або скасування воєнного стану, не мають права на подання уточнюючих розрахунків до податкових декларацій, що передбачено в п. 50.1 ст. 50 Кодексу, за звітні (податкові) періоди до лютого 2022 року, із показниками на зменшення податкових зобов'язань та/або декларування суми бюджетного відшкодування ПДВ.

Відповідні роз'яснення розміщено на Загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ДПС в категорії 101 «Податок на додану вартість», підкатегорії 101.17 «Електронне адміністрування» та 101.25 «Порядок виправлення помилок у податковій звітності з ПДВ».

Описана ситуація потребує додаткового дослідження всіх матеріалів справи та обставин, що її спричинили.

Враховуючи зазначене, для отримання вичерпної відповіді щодо порушеного питання пропонуємо звернутися до ДПС із предметним викладенням обставин справи.

Ситуація 3: Під час фактичної перевірки ФОП (далі – платник податків) отримав перелік документів, які необхідно надати контролюючим органам. Серед них – копії всіх фіскальних чеків за рік. За рік може бути видано понад 1 000 фіскальних чеків, друкувати таку кількість паперу затратно і нерационально.

- реєстраційне посвідчення на РРО, довідка про опромінування РРО;
- книги ОРО, у тому числі попередньо використані;
- розрахункові книжки, у тому числі попередньо використані;
- контрольні стрічки в паперовому або електронному вигляді; *Копії фіскальних чеків*
- книгу обліку доходів (та витрат);
- ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами (ліцензії на інші види діяльності);

Питання: Яка мета надання саме паперових копій фіскальних чеків? Чи передбачена така вимога у законодавстві?

Відповідь:

Звертаємо увагу, що в наведеному запиті відсутні вимоги щодо надання контрольної стрічки виключно в паперовому вигляді.

Правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та програмних реєстраторів розрахункових операцій (далі – ПРРО) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначено в Законі України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (зі змінами) (далі – Закон № 265) та інших нормативно-правових актах, прийнятих на його виконання.

У Законі № 265 визначено, що його дія поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Відповідно до пп. 1, 2, 9, 10 та 11 ст. 3 Закону № 265 суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані:

проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО або через зареєстровані фіскальним сервером контролюючого органу ПРРО зі створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених у Законі № 265, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок (п. 1 ст. 3 Закону № 265);

надавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі «Інтернет», при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції, створений у паперовій та/або електронній формі (у тому числі, але не виключно, з відтворенням на дисплеї РРО чи дисплеї пристрою, на якому встановлений ПРРО, QR-коду, який дозволяє особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію із розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому міститься, та/або надсиланням електронного розрахункового документа на наданий такою особою абонентський номер або адресу електронної пошти) (п. 2 ст. 3 Закону № 265);

Продовження додатка

щоденно створювати у паперовій та/або електронній формі РРО (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) або ПРРО фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій (п. 9 ст. 3 Закону № 265);

створювати контрольні стрічки у паперовій та/або електронній формі і забезпечувати їх зберігання:

на РРО (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг)) – протягом трьох років;

на ПРРО у разі здійснення розрахункових операцій у режимі офлайн відповідно до Закону № 265 – до моменту передачі електронних розрахункових документів, електронних фіскальних звітів, електронних фіскальних звітних чеків до фіскального сервера контролюючого органу (п. 10 ст. 3 Закону № 265);

проводити розрахункові операції через РРО та/або через ПРРО для підакцизних товарів із використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності, найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості, а також із зазначенням цифрового значення штрихового коду марки акцизного податку (серія та номер) при роздрібній торгівлі алкогольними напоями (п. 11 ст. 3 Закону № 265).

Згідно зі ст. 2 Закону № 265 контрольна стрічка – це:

а) копії розрахункових документів, послідовно сформованих РРО, що надруковані або створені в електронній формі таким РРО, а також копії фіскальних звітних чеків у разі створення контрольної стрічки в електронній формі;

б) електронні копії розрахункових документів, а також електронні копії фіскальних звітних чеків, які сформовані послідовно із додаванням у кожен наступний розрахунковий документ або фіскальний звітний чек хешу попереднього розрахункового документа або фіскального звітного чека та зберігаються в електронній формі ПРРО під час його роботи на період відсутності зв'язку між ПРРО та фіскальним сервером контролюючого органу (в режимі офлайн) до моменту передачі розрахункових документів або фіскальних звітних чеків до фіскального сервера контролюючого органу.

Відповідно до п. 7 ст. 3 Закону № 265 суб'єкти господарювання, які використовують РРО (крім електронних таксометрів, автоматів з продажу товарів (послуг) та РРО, що застосовуються для обліку та реєстрації операцій із торгівлі валютними цінностями в готівковій формі), повинні подавати до контролюючих органів дротовими або бездротовими каналами зв'язку електронні копії розрахункових документів і фіскальних звітних чеків, які містяться на контрольній стрічці в пам'яті РРО або в пам'яті модемів, які до них приєднані.

Суб'єкти господарювання, які використовують ПРРО, повинні передавати до контролюючих органів датовими або бездротовими каналами зв'язку інформацію у формі електронних копій розрахункових документів, електронних фіскальних звітів, електронних фіскальних звітних чеків та іншу інформацію, необхідну для обліку роботи ПРРО фіскальним сервером контролюючого органу, яка створюється засобами таких ПРРО.

Відповідно до Порядку реєстрації та застосування реєстраторів розрахункових операцій, що застосовуються для реєстрації розрахункових операцій за товари (послуги), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.06.2016 № 547, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.07.2016 за № 918/29048 (зі змінами), суб'єкти господарювання, які використовують РРО для здійснення розрахункових операцій у готівковій та/або безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також здійснення операцій із приймання готівки для її переказу надалі, зобов'язані:

застосовувати РРО, включені до Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій, з додержанням порядку їх застосування;

проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО зі створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених у Законі № 265, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок;

подавати до контролюючих органів інформацію, визначену в п. 7 ст. 3 Закону № 265, згідно з порядком передачі інформації від РРО та ПРРО до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, встановленим у п. 7 ст. 3 Закону № 265;

створювати контрольні стрічки у паперовій та/або електронній формі і забезпечувати їх зберігання на РРО (крім автоматів із продажу товарів (послуг)) протягом трьох років;

виконувати інші обов'язки, визначені у статті 3 Закону № 265.

Крім того, відповідно до пп. 1 та 2 розділу II Положення про форму та зміст розрахункових документів / електронних розрахункових документів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13 (зі змінами), фіскальний касовий чек на товари (послуги) – розрахунковий документ / електронний розрахунковий документ, створений у паперовій та/або електронній формі (електронний розрахунковий документ), РРО або ПРРО при проведенні розрахунків за продані товари (надані послуги).

Згідно з наказом Міністерства фінансів України від 08.10.2012 № 1057 (зі змінами) затверджено Вимоги щодо створення контрольної стрічки в електронній формі у реєстраторах розрахункових операцій, програмних реєстраторах розрахункових операцій та модемів для передачі даних і Порядок передачі інформації від реєстраторів розрахункових операцій, програмних реєстраторів розрахункових операцій дротовими або бездротовими каналами зв'язку до органів Державної податкової служби України, відповідно до яких пакети даних РРО, що підлягають передачі до системи обліку даних РРО (далі – СОД РРО) у такому вигляді, у якому ці дані сформовано РРО, перед передачею до зазначеної СОД РРО захищаються від підміни та модифікації.

Окремо слід зазначити, що згідно з п.п. 14.1.278 п. 14.1 ст. 14 Кодексу СОД РРО – інформаційна система, призначена для збору, зберігання, використання даних РРО та ПРРО (у тому числі електронних копій розрахункових документів та фіскальних звітних чеків, створених РРО та ПРРО), перевірки справжності та достовірності розрахункових документів.

Відповідно до п. 85.2 ст. 85 Кодексу платник податків зобов'язаний надати посадовим (службовим) особам контролюючих органів у повному обсязі всі документи, що належать або пов'язані з предметом перевірки. Такий обов'язок виникає у платника податків після початку перевірки.

Отже, посадові (службові) особи ДПС під час проведення фактичних перевірок пропонують платникам податків надати контрольні стрічки в паперовому або електронному вигляді.

Загальна мета надання копій фіскальних чеків, що використовуються для реєстрації розрахункових операцій при продажу товарів, зібраних Системою зберігання і збору даних РРО та внесених до бази даних СОД РРО, полягає в тому, що копії фіскальних чеків зобов'язані відповідати касовим чекам, які містяться на контрольній стрічці в електронній формі в пам'яті РРО або в пам'яті модема.

Ситуація 4: Юридична особа (загальна система, платник ПДВ) не подавала форму № 20–ОПП щодо 4 придбаних автомобілів (2 було придбано в лютому 2024 року, 1 придбаний в листопаді 2024 року, 1 придбаний в березні 2025 року).

Питання: Якщо зараз подати одну форму № 20-ОПП, у якій зазначити всі 4 автомобілі, то якого розміру буде штрафна санкція?

Відповідь:

Відповідно до п. 63.3 ст. 63 Кодексу з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку),

Продовження додатка
а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування – неосновне місце обліку.

Об'єктами оподаткування є майно та дії, у зв'язку з якими у платника податків виникають обов'язки щодо сплати податків та зборів.

Платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об'єкти оподаткування контролюючі органи за основним місцем обліку згідно з Порядком обліку платників податків і зборів, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.12.2011 за № 1562/20300 (далі – Порядок № 1588).

Відповідно до п. 8.4 розділу VIII Порядку № 1588 заява № 20-ОПП подається протягом 10 робочих днів після їх реєстрації, створення чи відкриття до контролюючого органу за основним місцем обліку платника податків.

У заяві № 20-ОПП надається інформація про всі об'єкти оподаткування, що є власними, орендованими або переданими в оренду.

Під час надання заяви № 20-ОПП застосовується принцип укрупнення інформації щодо об'єктів оподаткування.

Принцип укрупнення інформації не застосовується під час надання інформації про об'єкти рухомого та нерухомого майна, які підлягають реєстрації у відповідному державному органі з отриманням відповідного реєстраційного номера.

Інформація про однотипні (за видом, використанням, станом та видом права власності) автомобільні транспортні засоби, які не є пунктами пересувної роздрібної торгівлі, громадського харчування або послуг, інших ніж пасажирські та вантажні перевезення, може бути подана в заяві № 20-ОПП як узагальнена, із типом об'єкта оподаткування «автомобільні транспортні засоби» та зазначенням кількості таких транспортних засобів у графі «Реєстраційний номер об'єкта оподаткування».

Відповідальність за порушення встановленого порядку взяття на облік (реєстрації) у контролюючих органах встановлено у ст.117 Кодексу.

Згідно з п. 117.1 ст. 117 Кодексу неподання у строки та у випадках, передбачених Кодексом, заяв або документів для взяття на облік у відповідному контролюючому органі, тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі 1 020 гривень.

У разі неусунення таких порушень або за ті самі дії, вчинені протягом року особою, до якої були застосовані штрафи за таке порушення, у розмірі 2 040 гривень.

Платник податків може подати одну заяву № 20-ОПП з інформацією щодо декількох автомобільних транспортних засобів, як про об'єкти

Продовження додатка
оподаткування, придбані ним у різні періоди (2024, 2025 рр.), проте така заява вважатиметься поданою з порушенням строку, встановленого в п. 8.4 розділу VIII Порядку № 1588, щодо кожного окремого автомобільного транспортного засобу, зазначеного в такій заяві.

Ситуація 5: Підприємство (платник ПДВ) є виробником безпілотних літальних апаратів (код УКТ ЗЕД 8806). Планує реалізувати готову продукцію, звільнену від оподаткування ПДВ на підставі п.п. 5 п. 32 підрозділу 2 розділу XX Кодексу. Покупець – товариство з обмеженою відповідальністю (платник ПДВ). Серед умов договору поставки є пункт про те, що покупець підтверджує, що кінцевим отримувачем товару є суб'єкти, визначені в п.п. 5 п. 32 підрозділу 2 розділу XX Кодексу.

Питання: Чи повинен постачальник для підтвердження зазначеної пільги вимагати від покупця документи (наприклад, акти приймання-передачі), які підтверджують передачу товару відповідним структурам?

Відповідь:

Документом, який підтверджує застосування режиму звільнення від оподаткування ПДВ, що встановлено в п.п. 5 п. 32 підрозділу 2 розділу XX Кодексу, є договір або сертифікат кінцевого споживача, у яких кінцевим отримувачем визначено суб'єкта, зазначеного в п.п. 5 п. 32 підрозділу 2 розділу XX Кодексу.

Отже, постачальник для підтвердження застосування режиму звільнення від оподаткування ПДВ може зазначити кінцевого споживача у договорі на постачання товарів або мати сертифікат кінцевого отримувача. Надавати інші документи, ніж ті, які визначено в п.п. 5 п. 32 підрозділу 2 розділу XX Кодексу для підтвердження застосування такого режиму звільнення від оподаткування ПДВ не передбачено.

Ситуація: При поданні таблиці даних платника ПДВ підприємством був вказаний код КВЕД 26.51 і щодо реалізації послуг у колонці «Код УКТ ЗЕД ДКПП» також 26.51. Прийшла відмова у прийнятті таблиці через невірне зазначення коду «Код УКТ ЗЕД ДКПП».

Проаналізовано багато взірців, при операції, яку здійснив платник податків, все подається саме так.

Питання: У чому саме може бути помилка? Вказувати код 26.51.990000 була спроба, прийшла відмова ще на стадії квитанції 1.

Відмова не у вигляді рішення, а на рівні квитанції 2.

Відповідь:

Правові основи оподаткування податком на додану вартість встановлено розділом V та підрозділами 2, 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Правила формування податкових зобов'язань і податкового кредиту з податку на додану вартість та складання податкової накладної і реєстрації її в ЄРПН регулюються статтями 187, 198 і 201 розділу V Кодексу.

Згідно з пунктами 201.1 та 201.10 статті 201 розділу V Кодексу при здійсненні операцій з постачання товарів / послуг на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, уповноваженої платником особи відповідно до вимог Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155 «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», зі змінами, та зареєструвати її в ЄРПН у встановлений Кодексом термін.

Перелік обов'язкових реквізитів, які зазначаються у податковій накладній, визначено у підпунктах «а» – «л» пункту 201.1 статті 201 розділу V Кодексу, зокрема такими реквізитами є код товару згідно з УКТ ЗЕД, для послуг – код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (далі – ДКПП). Платники податків, крім випадків постачання підакцизних товарів, та товарів ввезених на митну територію України, мають право зазначати код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з ДКПП не повністю, але не менше ніж чотири перших цифри відповідного коду.

Тобто, для визначення коду послуги застосовується саме ДКПП, а не КВЕД. При цьому код за ДКПП на послуги, що надаються платником податків, повинен відповідати кодам за КВЕД, прописаним у видах його діяльності, та може бути зазначено в податковій накладній не повністю, але не менше ніж чотири перших цифри відповідного коду.

Код послуги визначають за Класифікатором ДК 016:2010 (ДКПП), затвердженим наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики (Міністерство економічного розвитку і торгівлі України) від 11.10.2010 № 457, зі змінами, який призначено, зокрема, для забезпечення формування системи оподаткування суб'єктів господарювання.

Об'єктом класифікації в ДКПП є як продукція (товари), так і послуги, створені внаслідок усіх видів економічної діяльності. Від правильного визначення коду послуги за ДКПП залежить, зокрема, правильність заповнення податкової накладної.

З метою практичного застосування положень Кодексу ДПС розроблено змістовну частину еталонного довідника ДКПП (E_SPR_DKPP), загальна структура якого містить виключно цифрові коди послуг, які, в окремих випадках, передбачають наявність класифікаційних угруповань, чотири перші

цифри яких за своїм класом (XX.XX) відповідають як коду продукції, так і коду послуги.

Зокрема, в еталонному довіднику ДКПП (E_SPR_DKPP) наявні наступні коди послуг, які відносяться до класу 26.51 «Устаткування вимірювальне, випробувальне та навігаційне» групи 26.5 «Устаткування вимірювальне, випробувальне та навігаційне, годинники всіх видів» розділу 26 «Комп'ютери електронні й оптичні вироби» згідно з ДКПП, які зазначено в розрізі категорії, підкатегорії та підтипу, а саме:

26.51.9 – «Роботи субпідрядні як частина виробництва вимірювального, випробувального та навігаційного устаткування»;

26.51.99 – «Роботи субпідрядні як частина виробництва вимірювального, випробувального та навігаційного устаткування»;

26.51.99-00.00 – «Роботи субпідрядні як частина виробництва вимірювального, випробувального та навігаційного устаткування».

З питання віднесення послуг до тієї чи іншої категорії послуг та визначення коректного коду для таких послуг згідно з ДКПП, враховуючи положення листа Міністерства економічного розвитку та торгівлі України від 11.05.2017 № 3411-08/15258-03, ДПС рекомендує звернутися до ДП «Науково-дослідний інститут метрології вимірювальних і управляючих систем», яке є розробником ДКПП, за адресою: 79008, м. Львів, вул. Кривоноса, 6.
